

این که در آن روزها در آن روزها
در آن روزها در آن روزها
در آن روزها در آن روزها

بسم الله الرحمن الرحیم در بیستین

برندگان روزگاری و قیامت نشانی حکمت الهی و بر این است که در هر روز و اولی که او صاحب جهان
منقب و پیرین و چرخ ستمگرها هم می کشد آن را و خداوند بیک که مدتی بگفتی خانه و عقب او وضع نماید
از نفس فضل بپندت خود سعادت مند بر او نهد و در هر صبح که بگوید **اللهم صل علی محمد و آل محمد** و در وقت بایستد
جرح قلب ستمگران پر دزد و دناقت تمنای بگفتی تا از هر حادثی که بشود عدت شریف زود
بفصل اصل هلاک نماید **عجبت قدر قدرت قضاوت کند حجت داران** و این دشمن کش حوصه حجب
رخت کش طریقی نام و ننگ مظهر قدرت الهی رواج دهنده که شاه فرزند رست گزشتی بی براننده
تخت فرزندت جهان را از در باز خرم کن و در هر صبح که بگویی **اللهم صل علی محمد و آل محمد** و در وقت بایستد
مدتکش طریقی از زمین برین سپهر برکتی و فتح و ظفر تیغ تیرش چرخ زمین بخور و فصل و از بندگی
خویش صورت از جهل و نامفصل و در قلبها بزدش **قلوب قلب پر و جود** و در او راه قهرش و باج
شاه المذبح چاشن با نگاه جلدش بعلت ده روزه محبت نوبت میدار و صد لافعت بکوش
بهمانی میرشد و چون لاری بزم نیش از او آید آن گونه که لذت کاش می بجامم و در نزدیک
حق شکر او از ده و دیم حساب کلام و شکر طراز او است هر ضراوتی که آینه قرمان سلسله جلیه
ترکانه فرغام الله غضنفر لعنم فاما اعظم و انما انی الامم شهنشاه هر باجی که بکند و دوران
روز خدیو و بنام او تقو که لطف پرده کار است ایوسف سلطان آفرشته است که بیضا پیش
در روزش فی و طبع هر کس پیش در دیکه و در هر صبح که بگوید **اللهم صل علی محمد و آل محمد** و در وقت بایستد

و کج

و کجا که انشا بکوش طلعت و قیامت غایت از نی و شست بر نی که هر ذرت اندیش را بقضا مصلحت سخن
در زمانه اندام دست پرورد و وضع جلیل و قابل استغناء نفس خلیل و محبت محبت باغبه به سعاد و آفاق
بپوشد تا بهنگام که در کلبه آن همیشه بخون ستمگران و در هر صبح که بگوید **اللهم صل علی محمد و آل محمد** و در وقت بایستد
روز خدیو و بنام او تقو که لطف پرده کار است ایوسف سلطان آفرشته است که بیضا پیش
و آتش جود رسد و کمالها از هر طرف بخیزد مستی خشک و تر شعله افکن کردید رسم ملوک طایفه شیوع نشود
و کتب از عالم و سافل و فوج یافت **جانم** از نندار الا مهنان طایفه غلبه و در هر صبح که بگوید **اللهم صل علی محمد و آل محمد** و در وقت بایستد
کندید و در فارس صغیر زانام جمول است و در کاران میدا عهد نواده بر زادگاه و در بر جستان و بنا بر نطقه
نام مشهور بخوار و در هر صبح که بگوید **اللهم صل علی محمد و آل محمد** و در وقت بایستد
گشته کرده و در تیره نوزاد با چنان از کیمت آری چنانی تا سلطانیه و بهر دو طرف عراق از کائنات عالی از
بصرف در آرد و در هر صبح که بگوید **اللهم صل علی محمد و آل محمد** و در وقت بایستد
صاین خانه هر ابدا که اکثر اوقات بگفته انگیز و نورش متعلق بود و در او رختیاری و فیلی و اراد و در او رختیاری
و بندارتی که نشینان لایب سر از اطاعت با زلفه بگردد و خود در کار اندامها که می سجده الله
عجبت قدر قدرت قضاوت کند حجت داران و این دشمن کش حوصه حجب
فر که از لطف و تفرقه آما جلدیه و جمالیه تمام روز عقل سخن ازین نقش خوب مکمل بیایع نگاه حضرت
بارست غنچه کوکب بخت سعادت که کعبه در هر صبح همان بهر تو طاعت هر کس ترش در هر صبح که بگوید **اللهم صل علی محمد و آل محمد** و در وقت بایستد
ساخت ایمنی که بنام بود که در هر صبح که بگوید **اللهم صل علی محمد و آل محمد** و در وقت بایستد
نقار بر دفع حضور حواش در کین باز داشته بود چون حمله حواد عالم کون و فیله پلید بر پسته
قبل از شروع بکار صلاست احوال آن براننده وقت و باج با برادریهاست **عجبت قدر قدرت قضاوت کند حجت داران** و این دشمن کش حوصه حجب
این شوکتانم و پذیر و طرازند این تاریخ بی نظیر محمد ابن محمد نصیر است ایوسف سلطان آفرشته است که بیضا پیش
حضور بر نور و بضبط و باج مهورت باطلها بجز امور که در ایام سلطنت صفای سعید مید رود و البته
تا آغاز ظهور است این شایسته صاحب نایب ظهور است شروع منزه که با عالمین کشف شود که ایضا

ایند فوج کینه جو طالب مقام از ایشان کشته ملک را در تنه نکرش و دیار بد اندیشی دست پشرداده
 و اولاد حق الله الناس بعضهم بعضا لقتلتا اکثری در تقسیم دستان محمود غلبه ای
 و آمدن او بکرمان و صفهان محمود ولد میردیس در سی که با سادات جنگ کند او را بقتل رسانید
 مرتب را بدست صفویه عرض دست دعا کرد که چون اینجندت محض اندر راه هو خواهر انددلت از رخ نظر تو
 رسیده موکبش هر از نظرات عازم خرابان شود و رخ هر از قدمها حرکت میکند که از هر طرف مدافع آباد
 گزاشید شود و هم انظار فیض باید مانی با لوج که در دستان تیر عقول مددکشان فهم لفظ از لفظ
 و درت از غلط نمیکردند افعال از او سبب قبول معاصوات قدمها را با دلقا کرده
 و شیر بر او زخم حقیقتا لفظ دادند محمود نیز بهمانه تنه ابد الهرات و در سیمان و بی کردید و
 خلل ان احوال طایفه بلوچ عازم تاخت کرمان کشته اهل کرمان ملتس مقدم میشدند محمود نیز وارد
 انولایت شد مدت نه ماه بصلط کرمان برخورد تا یک خبر ثورثی فارغانان قدمها را بجمود رسیده پیش
 انصرف لوبقند کردید **توضیح** **تفصیلی** که محمود در صین آمدن از قدمها را بچین سلطان لکنیه را که در راه
 ساکن بود بایب قدمها عازم کرمان کشت سبب سلطان فرورد قلع و ارا فاخته خاک کعبه با ملک
 جعفر خان سیفانی که در قدمها را بجموس بود توطیه و تمهید کعبه بانهار دو تخواهر صفویه سر را کرمان قبول
 بر آید بدینسان فارس زبانان صلار ثورث در داد جمع از فاخته که در قلع بود مقبول و صبح فاخته پیش
 و قف کشته از کیمیت قلع و قمل و چین سلطان و ملک جعفر خان را بدست او در بانکرمان بقتل آوردند
 محمود بعد از رسیدن انبیر که از اناراج و ابر که آنک قدمها را نموده و در لاس ویکر با ثورث تیر کرمان
 کرمان را بر عینش کشته پیش از آنکه از فاخته قدمها را بلوچ و هزاره امنت جمع کرده و آمده قلع
 کرمان را محصور و قتل و غارت غیر محصور که چون از بی طرف صدر با عدا و توطیه که بر پشت انالی تنه
 ناچار طالبان کشته و بقتل محسوس کشته و بقتل قلعها انجام کار صفهان استمهال کردند
 محمود نیز قتل ایشان را قبول و اهل کرمان عازم صفهان شدند اعیان دولت جمود سبب بقتل شغال و در
 جبهه خانه را کوه مردم در ستانی و با بار رسو که از فنون حکم صحت کار بر بودند لیف و سنان و درج

و خفتان محکم و در بیان و کوبال هر یکی را ثانی بر تمیل نخستند بجهت تمام میدان کار شورش نشد روز
 در شنبه صبح چهار اولاد لاسه اطبا بنی اودیل در کلون آباد چهار نفر سخنان غازی زینتین واقع شده
 قزلباشیه مغلوب و دستخشان قولر انا سرشبات قدم و زریه با احمد خا تو چرخ با و جعفر از اعیان و کبار
 دولت مشغول جنگ و مقول گشتند و نام تو بجان و سبب اهل اردو بقرص صفهان در آمدن یقین است
 و در شهر صفهان و بنا بر سیه بندر در دروب و محفلت کند شد بعد از در ز محمود و افاخته
 فرج آباد صفهان را بر سر زول اختیار و از پشت سیه آغاز کرد و در غره چهار اولاد از طرف لاهور
 مطابقت با کمال اتفاق آید **در بیان سنط محمود غلبه با صفهان** در ابتدا ابراهیم پسر خاندان صفهان
 تسلط سلطان دار القار جهان یعنی هر عالم ابراهیم تیر ختر تران محل است اعتبار از فاضله لشکر
 بهار بر بنظر منگامه همین و غار کر شهر در کشته افغان هزار و سیصد و هزار و پنجاه نفر از فرقی
 فرج ابراهیم و هزاره بیلی و بلوچ خا ملک پارت کشش کردید محمود بان در کمال ثوکت دست تاخت و تار
 در از کعبه بنادینه بکند امداد از طرفی صفهان خواهد رسید ملک بجهت خواران هم نمیشدند اعیان
 دولت ملکر که از بر کر ثوکت ختم اندیشیدند این بود که سلطان محمد میرزا نام و لدا بکر خاقان شهید را
 در مفتح شهر تخت و عهدی بر آید بعد از چهار روز او بود در قاپوراج و صفیر میرزا برادر او را کجا
 برسد و لایتمندیکه و اوند باز در دست مفتح شهر رجب المرجب خلع خفت جهانباز کرده و در غره
 این فال را بنامش هزاره و الا خصله طلباب میرزا زدند در دست سیم ماه مبارک صفهان در روانه کا
 ساخته که شاید در دست فردی و آذربایجان جمعیت مستعد و لشکر مستعد کرده دست امر شود بعد از
 طلباب میرزا فاخته بنا محاصره کدشته اطراف شهر را سیه بندر و راه آید شد را یکبار عسکر
 حشند پس با س تمام کمال قزلباشیه و خاص و عام راه نته در زبر در زوت مغف و ضعف
 قوه گرفته آتش خلد و نامر هیلد با لارفت بکدی که مردم بر اهل میته میردند و بزرگان در اوقات و
 محفلت اطفال خورد را از دیده فرج کرده بخوردند و لها بر آمدند چون کدند سینه چاک مر بود
 و طایر جبهه در غم دانگ کفار دام هلاک برار کرده مانی در و نه چون تورا با تیش حضرت مر شوست

در بیان...
 در بیان...
 در بیان...

۲۱ سخت از طرف اول آریب و در حالیکه بجهت کمر در میان آن لبان و همچو بکشیدن آن لب از آن کمره معاصر
 لب در جهه بر آن لب که وی پس و کنگه بگردد و بی پانی پاره در سر شش لب ادرت آورده شود
 آب در آن لب بسته نشی خرد از گوش نه پودمانی تیرندی کرده لب را بر باد و نه ششش از آن خنده نظر
 فلکین را که در میان لب و بند و در او با کسی از ارمه بادل بوضه و کوفه روانه عدم و در او نیز نه گشت
 فلکین را در حجب و حاکب و موضع بگردد و در حال بر سه لب نه با نه بشه چون لب که ری نشانی از آن
 پل از آن از طرف صم آورده چهار رتبه نظر از لب که صم در کیش از خار و شک بشی لب مندی در کیش
 عرض از صم افشاح این لب که در لب است آب بر آن صم که از آن در عرض در لب است به چهار کمره
 رتبه بر لب و شتاب و جز در اول رتبه لب و صم بزرگی است لب را این چون حساب است سید و در صم
 و برت فاصه و نه صم و ششها هر که در صم ایجا که طبع را در صم با منقلب به در صم از آن شش
 و از این صم طرب است در صم و در صم ایجا که از روی در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم
 خنده نظر از روی لب که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم
 بگردد و ششش تیر فاصه شتاب لب و خنده بر صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم
 و بجانب اول و در کمره ای طبع و در اول رتبه لب و در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم
 بود صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم
 شوی ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم
 نامور چون آب بگردد از صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم
 می نظرت که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم
 فاشی داده صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم
 جز خنده و از او پاره شده در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم
 و بر صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم
 رسیده و صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم

در بیان سیرت
در بیان سیرت

۲۲ از آن کمره صمدت از آن رتبه و در میان خود که کنگه ای صم و اگر کنگه بگردد در میان صم ایجا که در صم
 ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم
 از صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم
 نمود و در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم
 شد در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم
 بعد از طرف بر لب سید و کنگه خواه تا ششش کنگه میاری حضرت بری نموده این کنگه میاری حضرت
 از حلقه شتابی که در لب نه کرده با در لب این شتاب و جز از خود نمودت سه شتاب لب و کنگه ایجا که در صم
 در آن کمره از صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم
 صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم
 با صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم
 که صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم
 از صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم
 در آن ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم
 از صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم
 صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم
 صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم
 و کنگه ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم ایجا که در صم

۴۷
 و اگر در هر یک جمع شده بود که نمره شده باشد که فصلی باشد و در آن آن روزی که خواهم نمره را در هر یک
 هر چه منقح حکم خرفان زنده در شاه طاهری در خصوص نادر خیر و در شاه طاهری که در هر شاه طاهری که در
 بجز بجز بجز است از آن جهت با و نصف یک که بجز است در این معنی از او در ده نمره شده است هر که در ده نمره
 که خرد و خرد از منادی هر طایفه منقح نبالوی شهرستان خراب که تم تقی شدت و طاهری را به نادر
 صحران را که بخواهد تمام بدین اطمینان که در هر یک خراب بر او در هر طاهری از فصلی با خود در حق و با
 ساخته در این نوری خود را بشهرت نسیب و حرکت او برای همان لاری از آن کنش و تقی است که در هر یک
 جات بر کار او که در هر یک نمره نسیب برای آنکه با مال نمره در وقت خود در هر یک که در هر یک نمره در هر یک
 دعوی را بجز می در لاری او که در هر یک نمره در لاری او که در هر یک نمره در لاری او که در هر یک نمره در لاری او
 و بجز آن که در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 عبور کرد که در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 کرده از آن نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 بود نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 علی الله را بجز است نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 و نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 کرده لاری را بجز است نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 از نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 از نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 با لاری را نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 جعفر صاب که در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 کفر و نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 و بلاوری تم زنده نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره

اینکه در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره

آن را در این طریق برای بر او بر این که نمره نسیب بر هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 نصف است با طاهری که در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 دانسته مقصای نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 نقل از هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 مطیع کفایت نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 که از نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 کرده نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 جات از هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 دیدند که در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 اظهار دل نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 فرض الکت که در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 جات نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
تقریر و نقل آنکه در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 عنوان و جات نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 از نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره
 جات نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره

اینکه در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره

اینکه در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره

اینکه در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره در هر یک نمره

۵۵
 که در روز و کبریا...
 طایفه ای...
 است خواجه که...
 انداخته...
 با فری...
 رفته...
 جان...
 طبع...
 که...
 غرق...
 نیز...
 بنگ...
 با...
 انصاف...
 جان...
 حزن...
 هر...
 سفر...
 بگوش...
 می...

از کت...

در شرح...
 در شرح...
 در شرح...
 در شرح...
 در شرح...

خود...
 ایشان...
 شرف...
 بود...
 بود...
 عریف...
 تا...
 ای...
 موز...
 ارسال...
 که...
 سال...
 از...
 حظه...
 عرب...
تبع...
 نظیر...
 سوره...
 از...
 نموده...
 و...

در شرح...
 در شرح...
 در شرح...

بیا...

صورت کون آنکه از شاه طلب در تمام که هم چنان حضرتش در کشته شد و در کجا خبر رسید که از ابراهیم بن
پیش مرگ تاجی از ابراهیم بن احمد پادشاه و آلاجه روم بر هم نهادند و آلاجه کرد و شکر بر آن

کاش کوی باریق نغمه زنت از صد در چنین امر و اوم ایوه و شکسته کاش
کاش رفیق مملکت لبه ما را بر حیات را چرخ می شاد از جبهه خیزان خورشید
بیت که سپید از نرسن لوی ای هر چه از آنکه از زمر که سپهر با تیغ کشته در دوزخ
میکنند و از آنکه زدی برین فرود می رود و وقت که با ما است همه شکی
از مکر نقطه نصف النهار خوف بسیار از دوزخ ترسار افشای همه
قرین و دال میزند هر چند که با بر معاند کرده ملامت برش را به و لایق
که چرا از دیش شکست یافته و غلبه توان گفت که چرا شمع است این همه سر زنی
رواسته از تیغ تر و یافته و لیکن سخن در بهت که با وصف بیکه
از جانب ما در باب جنگ در بر و بمنج و از اوج سلی خواط الامم نظا
خطاب با ابریم امض فرخنده او را سمج شد ما را بر خلاف مامل
بگفته چهل رخصت کشته باستی بر منوی عقل طریق مصیبت بودید
راه رضا خواط ما بر فرخنده او را بر جبهه در می صورت که سلی طریق
الامر می و تابع مدلول ای که بیه و بدینا هنجی شکسته طعن و تو بیع را از
و شایسته بر بخش و از آنکه شمس حال چون انجالی در مقام شفاعت
در آمده بود حسب المستول آنها بجهه ایند نغمه بنگان غلزال از ارون او کونا
و بهمان تو بیجات سابقه او را اقلیه س خیم

و بسیار
مولا
و در
کریا

مسئولی ان طایفه برین قبول و چون بی بونی بنیسه کشته در داری بلامه عالی اما حق بودانه هر نهایی با
بی عا که طغزلان را فرج و جرح منعی کرده اند و با بر او طعن خود کشته در ستم دل و نوم غضب هرات در ارض اقری
عالم بنیسه در میان و در و که بر سر طغزلان و اقصای اهلین حضرت ظل الهی زمانک از نه است بر اهل را

کتاب ۱۰۰ و جناب سید ابوالکاسم کبیر بود و در او فرمایند که با کتب اربعه اربعم بر آرای این مبنای از حضرت
انصاف باشد از زنده او اشقیتم بشهر بنیسه صاحب سپهر که کشت که از هر دو کله سردی سلطنت بر روی در غنظی در او
از حق مملکت در عمارت است چهارم چهارم چهارم در نایض صبری در از کشته و چون در آن اوقات عا کشت
بر و با در راه رود و نام آن جوان خوشی را از ما بنیسه ارضی حضرت با حق بچنگلانی و از هر چنان در کوشش از پیش کشته
اکن کوننده و طاعتی دل را که از خوارهای بنیسه چوب سبی کرده از لاله های داغ طرح صراحتی در آنچه در برای سینه
از هر کوشش با بر ما بر کوشش کوننده صراحتی کوننده که از هر دو کله است سرد و در آن اوقات در کشته در روز و روز او
از کوشش عا کشته در نایض صراحتی ممنوع شده همان قوا حرح و عدله او در بنیسه جنای که در طاعت و روز او با مع
و سخن سینه نده و فریاد از هر که کوشش از لایح را در راه باقی کوننده سخت مملکت بنیسه در راه و از آنکه از طرف
و عراق از آنکه بچکان طرف مریان دست داده بود و بنیسه در می از جوانانی بی ثباتی در ابریم خلافت بخش سینه
فرات بنیسه در کولان از است از بنیسه برای تویم قون سبکی برین کاشته است یعنی که اگر سیرت خیم جوانی طره
دلا و زنده ناری و در دم کج که در دیده خاقان دیوانی با بچکان بنیسه و در دوزخ کوننده کشتن قطع از داری کشته
و شقی تویم در ابریم در یک روزی کوشش ستمی و در قون خوار از بنیسه نایض فرج و در اول فصل بنیسه
اگر از کوشش از داری کوشش در میان سینه سنجی کنگر در بنیسه با توان کردن و چون بنیسه هرات در نظر ارض بنیسه است
اداره که تانی نایض که در ارض اقری همانی و اولاد خاقان جنای می بود ستمی آن کشته که در دوزخ ارض اقری
و شقی دلا که غلبه و با در سر راه هرات و در آن کشته در دوزخ ارض اقری با خود و خرمه و طلاع نافر و بنیسه
و عطای بی جوانی عمر چندی داده و مرض در دانه مار و چون ختم و ساقه مرقم کنگر پان کشته که آن یک پیکر پان کولان
و در باغ کرا که در ارض اقری و ختم کوننده که در سینه کوننده در کوننده در کوننده در کوننده در کوننده در کوننده
ام بنیسه بنیسه چنان طاهر و ملاصق شد در قون سراج و در بنیسه بنیسه هرات آمده و در بنیسه بنیسه بنیسه
فرات بنیسه و حضرت در دوزخ مملکتی الاضرا بعلی از خواصانی و بی بی تویم سینه اظه نغمه در دانه و صفاتی و در و
بنیسه در کوننده بنیسه نایض که در دوزخ کشته حضرت ظل الهی عطف غنی با بر ارض اقری فرمودند و آن بی عا کشته
محمود در ارض اقری آورده کشته دلا و ختم کوننده بنیسه فرمای از جوانانی سپاه اهل بنیسه در بنیسه هرات حضرت از

سافت دار و سگر که نزول و در روز دوشنبه سبک کرده نو عیروان برادرزاده افغانها ابدالم که در فراه بود
 با افغانه فراه در حال شیلی بوده و فراه در راه بر شین گفته که مسلط بر که قون کمان بود که مقتول شدند
 و افغانه جز کشته روزهم بیستم همین معاشه پیش آمده در شانرا کرد و در کمان جدید و کمان دیگر که در کمان
 بر وقت جنگ پیش بر مدار و بیست قدم دست فضا پنجه خون تاب توان گفتن کشته بشیر شکست فاش و
 با قصد فزایش ن قتل و مجروحانده و سبک کرده بقیه بجای بقعه فراه از نموه اما المامور بود و یک سبب بود
 خود که سگ را تغییر دادم بود و در روز کشته شد بود در بیست کمان و در کمان دیگر که مقتول و باقی
 بر کمان و دلاور با داد و نفع بعبادت کشته و بعد از روز و در کمان و لا بمنزل اما که در روز
 او با قیام و بیست و بیست در بر سهر بنیاد شدند بشیر را بر کمانی که بعد از او ابراهیم صاحب بود و در روز
 افواج فاهه ماور بجا و هفتاد با صاعده و در جمع بر کمانی که در کمان دیگر که مقتول و در دانه و دانه
 رخته ماور بستان و در کمان کین نشسته تمام عهد و صلح از روزم و در صوبه که در
 ظهور در روز کشته افغانه تنه نیز بر آن جمع قتل چشم خفتن که بیگانه از کشته بجلد بر کشته شرم
 بجان برام کین از کین کین در آمده تیغ بر شین نوا هم روزنه پیا و در اب و خفا هم بر شین آورد
 روز شنبه ۱۷ محرم ۱۱۴۳ با افغانه با فغانها که بعد از آن شب باقی همت و کوشش و کوشش
 کوشش پس در شب تکونمانند چشم بصیرت فخریته با جمیع تمام از روز و فاهه است و در عبور و با فغانها
 کردند حضرت ظل القهر از نظر که بر اثر شمشیر و دشت ترتیب یافته بود جلوت هر روزه شمول نظر
 بودند که بدید باقی دید او که تمام معیاد که قبل از آنکه فراه از سبب سبب بود که فغانها و با فغانها
 عانم کار از آمدند فوج از جاش شرفی بر شین تعیین و فوج با جمیع از شرفی در نظایفه بیست همت سر فزنده
 از شین بدت آمده همه از فغانها فغانها بیست همت جمع نامه از فغانها در است شمشیر فغانها در روز
 از غلطی و بیست و بیست اما هم سواران و با زین و بران بیست آمد و هم چنین یکدفعه نیز چون تک
 نیده از سواران در همت نمایان و در شب فوج از نظایفه کمانها سر کفیل تک سمیت کوه نشسته
 بکلم و لا فوج بیست و بیست که بر دست شمشیر زده چون سگ نوازان شمشیر بر تخت و هم روزه دست

برین پنج روز و بزین پنج روز چشم گرفته و سخت تا اینکه کمان چهاره چهار ماه هداوت سیدالک
 از جانب حسین غلجی با فوج بیست ابدالم که بود و چشم از شکر باقی در کمان با عرصه تیغ و تیغ از نقطه
 قوت کمانها و عفا شدند در شب غره صوفی و از شمر در آمده روانه در کمان از دیدن در پنا توغی
هفت با هب رخ بکلم خدیون افغانه چرخ با کین است و هب بیست را در دست دیدن چندان از روی
 ابدالم نزد ابدالم با رخا در خدمت حضرت محمود و ابدالم که در نظایفه اعتاد شده عریانی کار هب است و بعد
 و ابدالم خنوار جمع از روی ابدالم کشنده هر چند که عفا بلند پرواز است از خدمت فزودن تا فتنه خنوار
 و پذیرش شین بیکر و ابا در صلح وقت و دستمراج کا نظایفه کجایم از دست کیر و با در سینه بعد از
 روانه نمودن زنده کمان شین چون برای خنوار در روز از راه راه روانه از دیدن نظایفه افغانه
 که حسین از فغانه عریانی شین می آید که باعث رفتن ابراهیم خاکنده لمان از قول خود کول که سفاه دادند
 که افغانه بر کشته تیغ کس روانه فراه کردند بعد از سبب محققا وقت عمل خواهد شد و حرکت در صوبه
 با همه غضب حضرت که در روز زمان و لا صدمه فغانها طعیر امر و الا شمشیر نیز است فغانها از آن
 ممنوع بود و فغانها و قلع و دار کوشند در کمان که بعد از سبب در شب از ابراهیم کبک فغانها از دست
 و افساب رز کوش بعد از تیغ کشید بر فغانها نیکون او کینت از تیغ در واره هب است از هم دورانه
 نظر از کمان ابدالم و او دارد وی معلی و معقد انجام کشته ابدالم فغانها بیات سراز و فغانها به یونرا
 زب فرف اشخار و سبب ز خود سخته با سر کمان در ۱۸ ماهه بود روانه هب است شدند بعد از روز سبب
 ابدالم فغانها با سید فغانها فغانها در روز و روی صاحبم و او از راه دار و در نظر فغانها و شمشیر
 لایق و عروص شفا نظایفه در طبق عرض انجاعت معر شمشیر فغانها در شمشیر احمد خاتم خصی بیست
 روانه فزانه که اقامه کین را در هب کمان کردند و ابدالم فغانها با سر کمان حضرت فغانها بقلعه با هم روز
 افغانه قلع و بار فغانها و فغانها عرض کردند که هب از فغانها فغانها بعد و ابدالم فغانها از سبب فغانها
 ابدالم در خصی شمشیر که اول بیست غلجی پرواز از جمع تیغ و تیغ در و خ و ابدالم فغانها از فغانها در روز
 حیدری بود چندان داد **نظم** اند و کس بیست هب سبب سبب راه فغانها و فغانها و ابدالم فغانها

در بیان...

مانند شیشه و جگر و پنبه و شراب و قند یکدیگرند هجمی از آن کرده بمجرا عدم توطن و بقیه بویانه حصار کلاهد
 نزدیکی فزاید بر آن بود و مختص صحت و دلبران نیز با صراط همگان بر خندند هنگام طلوع فجر که ضرورتی نماند
 بر کابینه شهباز کلام سپهر گدازت همان از سر قدر و کین با دلاوری و غلظت زین توجه آنجا کشته العبد رضا خان
 از نوبه بر آمده فوج از تفکیک کربن را بعد و محصلین تعیین کرده لفظیه همه جا هوش بدوش زرم ساز و کس
 گمان با دلاوری و فغان رو با همگان آینه دیدی بشکر فریاد اشک که محیط انورانه بود و نذبح کجای حصار مویگان
 یعنی پشت اساره و لایحه لول فاشق الحرف فکان کل فرق کالطوبی و اعظم کوه دادند لفظیه و ضلع حصه کشته
 پادشاه محمد پو شد پس انحضرت بولران جو خوار و دلاور آینه گذار راه بسته کرده هر سه راه در راه ایشان
 یک سمت تعیین و تفکیک چاک و زنبور یک پل را در جلالت راه یا نخواستند افغانه بعد از ظهر در کس
 پشت بیست و دله مانند موج از بی یکدیگر روان و چون سیل کوه را عبور کنان بجانب قلعه شتابان کشته جوش
 بحر خروش و جوش فتنه من الهم غشیهم طرف شتابان کشته و بمؤدله و حال بهما المرح فکان المخرجین
 آینه هجمی کثیر از فغان خیزند لفظیه کشته آینه و از سر ایشان گذشت و هجمی بعد سپهر کشته کشته کشته
 هجمی بنیاد شتابان کشته و با شکر که کان فغان که در در هر فنک شال بود نذبح فضل اقدس بار دله و نذبح
 یکینه بنیاد کشته بود که هم از عیدینه سر بر نوبه بلند کردی سر که دکان مورد عطا و نوال در در فغان نذبح
 انگنه خرفین برج خجالت و فغان کشته شد در **پشتان تصرف که افغان قلعه** ادب بعد از وقوع این شیخ دلاوری
 در همان روز طرف شتابان کشته که افغانه قلعه ادب و تصرف کردند بعضی شتابان کشته که شتابان کشته با
 انجاش بود و با میرزا ابراهیم کلا شتابان کشته که در آنوقت حکومت غویان سر او از ایشان در فغان و بقابل
 رسانید **تقصیر** این عمل آنکه چون نایب نایبان ادب در در فغان با افغانه ساز و در شرارت مهر از نوبه اول
 بار فغان بقیته احوال ایشان مامور کشته با علام کلا شتابان کشته بد در از فغان بر کردی کشته شد و طرف
 سطح و لایز نام از هرات عازم ادب و شب در ضلع قندیکین کرده در هنگام صبح که در کجای فغان نور فتوح
 و دروازه قلعه کشته افغانه از کینها پر نوبه آینه مویان کشته که در فغان و فغان و فغان و فغان و فغان و فغان
 قلعه شتابان کشته و از نوبه بار بقعه دار کشته شد پس حضرت ظل الله فوج را بمجاوره قلعه نذبح و نذبح

در بیان...
تاریخ...
تاریخ...

کار به واقع کشته شدیم و آنگاه جگر بقتل رسید زین و در فغان احوال جز از فغانی در فغانه از آن کوهی
 والا رسید **توجه** انتقال کشته از دور و در کوه والا جدد و آینه چون در و شتابان کشته با افغانه
 قلعه از آن جهت که در گاه آسان جاسر با نوبه و لا در فغانه یعنی با جگر از دلاوری فغانه کشته و کشته
 مامورین وورش هم قلعه ترانزاکه مسکن او بود و عرف و آینه و کشته شتابان کشته که با فغانه کشته و کشته
 و در ادب هرات سر او کوه کاشان بود و متبع نیز که مسلم نهاده هر از فغانه بار کشته شتابان کشته
 در **پشتان تصرف و تسلط بر آینه و انجام کار افغانه** در اوایل شتابان کشته که با فغانه کشته و کشته
 را با بدست نام معتقد فغانه روانه در با عطف مدار شتابان کشته که با فغانه کشته و کشته
 با کوه او که در از هر خط شتابان کشته که در نذبح و کشته شتابان کشته آن قدر خواهد بود از جانب کشته
 این منوال نیز از قبول و وسط مامورین و فغانه والا در باب حضرت کوه آینه و فغانه و اطلاق
 او بعد صد و یازده آینه با نوبه از حصول کام و نذبح مامورین که در کشته شتابان کشته و کشته
 با نوبه شتابان کشته در هرات فغانه کشته در ۱۱ ماه نذبح که انحضرت با فغانه کشته که از گاه قلعه
 از راه حمل و نذبح در او از بلند اول فغانه بل کجای فغانه و نذبح کوش در آن فغانه کشته شتابان کشته
 که از گاه کوه کشته شتابان کشته و با نوبه شتابان کشته شتابان کشته شتابان کشته شتابان کشته
 سلطان فغانه در حیرت که ایالت آینه با نوبه فغانه کشته و کشته و کشته و کشته و کشته و کشته
 شتابان کشته و از این شتابان کشته شتابان کشته شتابان کشته شتابان کشته شتابان کشته شتابان کشته
 نذبح که کشته شتابان کشته شتابان کشته شتابان کشته شتابان کشته شتابان کشته شتابان کشته
 از منوال و انضمام شتابان کشته و طایفه نذبح در دروازه شتابان کشته شتابان کشته شتابان کشته
 در شتابان کشته قبول فرمودند اما فغانه ای که از نوبه اعظم فغانه بود و در از آینه با نوبه و در ادب
 و نذبح دارا لایه و آینه شتابان کشته بود از خدمت انحضرت مستحق تقدیم بخود کشته روانه شتابان کشته
 داشت که فغانه در کجا بدست از نوبه و جلال داده امان داشت که با نوبه کشته شتابان کشته شتابان کشته
 فغانه نیز کجای فغانه کشته شتابان کشته امان از عقب امان کشته شتابان کشته در هر طرفی از اطراف شتابان کشته

بناوردند و با او راه تا بنوارت سبحان عن عربت انصورت عطف و محروم شد لبانی هار است که محروم
 و کوه لوروان دایره بر خیزد و شمشیر بر سر او خیزد عرض کردند که این در هیچ بزمی بودی در هیچ جسد و ادانی
 در بزمی غور ازین مکان بر بل کموده است و عشایر خرم هیچ کردن خردی بقدر غایت این کوه که در بندگی
 اینک محمود نمود و انصرت قبل این نمی کرده همه جانی ساین پس سکر افزاده کرده با وجود بی
 آن موضع بگروه راهی بناده و کای لورده بود نشاندند آن را بی بود پس سوا یک در راه غرض
 چون خرم بخیلان تک و پای زینب ایدیش لورده است بر بند جانش تک تک لبه ایمان با طارده انقض
 هر روزه کلاه خراب لورده بگردید با کبر کردن امر کلاه است و وضع نفوس از شب نغمه و تفریح با و کلاه
 لورده چشمه بر مردش در پای آن تک می آمد با سر کشیده همان خیل است افسوس که گویند و قطره آسمان بر سر
 بصورت ملی کرده حکم غرورت نسیب آمدند چون پای کوه لورده ای پاری بر بر بزمین از خوف غم افرج
 دست بر سر توب کرد با وجود اینک امر کلاه چاشم در عرض راه بنا بر کرده داری طغیانی سر بر سر توب جاده از نظر
 که گشته انصرت سجوی راه بر کشید و بفرموده از لورده ان که در نظر ارف الله صح و در آن شب بر زنده جان
 ان شمع بودند از حضرت نفوس می نقل گشته بقدر که از عقیق سی اندون غنای اندک علی در در نظر جاده و قمشند
 دیده بختی منور براه نانی خواب در معانی بر زینب را کاب طغر تهاب شد نه معانی فی طلوع صبح که
 حضرت بخواند رسیده بدان نمی معلوم ای همان گشته لورده انصرت انصرت بنشیند خود یعنی ای بار خورشید
 بنده الهی را لورده کای وجود است در بقدر عمل و کز لورده بجماعت قرنی ستر طریقی بنشیند لورده ادای غار جانی
 را کاب بر سر توب چای چادلی آغاز نوم که بر کتاری صوره ساز گردید و در سینه که از ایل ایمانی دلادوان نمود
 گشته نفوس می غایب و در هم جایش اعلی را با خود قرنی در پیش که سر از لورده خواب بر سینه نشاندند و کز کتانی
 دیده سر سینه آنک بر کعبه می از پیش تی غرضه شمشیر گن گشته اندام پندی بجلدنی با کز سران در می
 او بینه از نه کتانی کند اقتدار و در بیان تک خرم جود دم و با دیهانی خاک لورده از پیش هم با شرمه و کب
 نصیب دلادوان نصرت فخر گشت اگر چه از نمانی تا زباب راه تها رفت و چاه فرخ است تا
 لورده هم دکه سی و چهار فرخ میند که با نصف آن کوه را بر طرف فرود گرفته بود بهر راهی تا بنده الهی در

بدوست العاص و بنای نصیحت
فوس خرم صدی و صیقلی

بناوردند و با او راه تا بنوارت سبحان عن عربت انصورت عطف و محروم شد لبانی هار است که محروم
 از برای جمع فقط محمول است لورده نام فوی از برای غلبه او خنده و خشم خردی سوزان بود زین نفوس خود و زین
 و او در کلفطع یک کسرا حد لورده نسیب نیز چسب که از زین کسرا حرکت و توشن های میدانی و اولادنی در در راه
 با خود رقی خسته از راهه فلوجو بلان روانه از روی سخته نند لورده انکام ان تمام روز جمعه غره جبله و با سب
 این روز لورده انصرت تهاب کرد چون انکام فلوجو لورده معلوم و محقق بود که اگر کوه را لورده انصرت نبرد کرد و لورده
 به شخص خود روی خواهر بر درخت منزل منزل از راهه فلوجو یک عمامه که کوه گشته نند در شفا بعد از آمدن
 بیان تقویب میدانی را اوسیع دیده معرکه جنگ را میخندید با مداره عبادت بعد از لورده سبانی ایل
 از روی زمین عمو از آب و با دیه و خراف انصرت که در بطن جاک بر سر دست می از او انک شمس اولم از
 آب میگردید سکر سنگ پیکر از زنده منع و لورده نسیب فریخ با لورده سبانی و ادوی در راهه عماره وی عماره ادوی
 سوزان از نظر سوار کرده از روی در جدول رفت و خفا کوه گشته و در منزل امر ما قوتیاب جنام غر و کلین
 جاده و فرخ برین بر سر نه از لورده از دران شخ و سه دست بر تهاب شده هر وقت از شخ تسی نفوس
 شخصی فوی از او بر کوه تهاب که کوه ای در حکم طلوع صبح چادلی است فلورده انصرت سر زنده غنایت
 بسیاری بدت لورده و افرج ما مورده نیز ایک است ما مورده از شخ بر زنده و کبر و نالی در کسرا کتاری
 ما روی چادلی می گشته و هر روز در نور و لورده پان که در پشت فرخی از او کتانی گشته اندام
 او که خنده از نه لورده نشاند و از همان مکانی نهف هزار شکر صورت در می صره فلورده که کوه ما حورین
 ادای نصرت تمام جانی پیش کوهی نصرت داده از قرآبه عمامه لورده گشته و در قرآبه طلع کتانی سب
 بر زین پیش هزار نفر از کوه که از کتانی و هر روز در لورده دلادوان و اولاد روی طغر تانی گشته
 چون راه بسیار رنگ بود ستر نشاند در لطف یک با فوی از او کتانی کوهی غم و محافذت شهور وانی را
 بملکه و حیوانی سپاه و مضمون و کوه که در اندیشه زور و کوه کتانی کوهی گشته فرادان جلوه تان زور
 در فرخی از روی نظر ستر سبانی فوی از روی راهه او دوه خمر سینه نند انصرت صیقلی و سبانی با فوی از او کتانی
 تا زان بر زین تانی شخ معلوم کرد در شخ نام کرده سکر دیا که است در راهه از زین لورده

بناوردند و با او راه تا بنوارت سبحان عن عربت انصورت عطف و محروم شد لبانی هار است که محروم

تا زان بر زین تانی شخ معلوم کرد در شخ نام کرده سکر دیا که است در راهه از زین لورده

۱۲۹
جانی که در جانب فرما قوام من است اگر شکر شرف نمودن است آن مکان نفس منی شده و در آن ایضا غلبه
براطمی بسبب سید که در آن روز بکویت در آنجا که فراد بکشد عیسو که در سوره قوام من باشد
مکث کرده چون تو کنی از آنجا بمانی که در آن مکان در غمده بود و مکث خود را در آنجا بمانی ایضا
بود که اگر غم غمرا کنی که در آنجا بمانی بود و در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
اندر آن روز که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
حد و آن که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
صاحبی آن را سکنه تا سکنه که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
بزرگ بود و غم غمرا که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
عقل در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
کفایت و در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
نورانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
موضوع غلبه غمرا که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
خود و همراهی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
معدت و آن که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
و در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
اورده شد که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
عقباتی است و آن در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
سطح نظرانی بود که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
نگشته بود و در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
مادر که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
بزرگ بود و غم غمرا که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی

رستان

۱۳۰
رستان از آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
ترتیبی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
غلبه نمود و در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
عادت و اطاعت از آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
اقتدار یافته و در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
بجانب حوزه است و در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
برنگشته در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
مکثی در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
اورده از آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
بی خودی در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
است که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
فرار عادت از آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
شأن و در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
کیسه است و در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
اورده خود در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
از آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
می آید که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
بزرگی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
توضیح و در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی
از آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی که در آنجا بمانی

۱۰۹. در کمال نزدیکی بر آن بسته افروخته معروره افروخته معروره شد آتایت جهان کنیز تکلیف نام چوین
 هر دو آن بود از او پس فلک گذشته روزی که تو هم گفتی آن گروه و خود بر در جات آن که فلک سگوه
 بر آرزو که هر قدر که جمعی از آن روز باند که در بوم می که زانی و نوان الظاهره سخن و شنیده و از شنیدن آن
 عجب از بی عقلی از بد زنده آغاز کرد و نشان حضرت بی از آن در بی فرب از بد آن روز
 نام چشم علی پست بندان دای میول که کرده بسیاری از آن لایحه از اشجاعت جبال نمک پاک انداخته
 جمع کوزا بر که دندانه کوبه بظلال فرورده و رخ شش از از خط و پشت در میان دره و آب و از چشم بی
 ای خود شخم دانسته خوشی از بقواف سخنانکندیند که تمام در خرد خیزد از آن بگذشت بر آن
 غروب کشید و کوزا که تمام آبی از باره کوه بجز بر آه در بست غرضت در آن مکان بقوه آن از چشم بی
 بر لب محبوبت کوه منتهای آن از روی جانونی از آن راه نذر دشت امر و الله بعد در دست کوه بی
 در افاق از راه شامه داعی از روزانه نواز و در در و در و کل انصاف از راه جایی بر تو بر بگذشت و آن
 ای تو بر بگذشت که بر می در افنی موضع مکر که از آن سنگ تخت و صروج بر آورده اعدت ای کوز
 که پاره بیک در کالی است و خط از آن می گذشت و سرخ از افق و چهار رخسار ساقی از راه
 و انصاف با لغزاف کاب تمام آن کوه ایچاده علی کرده بهستی باقی است که از شسته امرد
 کم آن اهرام و هم کوزه در شانزدهم صوری حمادی الاول و خواجه نشین قله ایچده شش قدم قدی
 ساخته و بجز از راه از رفیع لکوزی از که از راه داعی آید با هر ای بزرگ و بنه در عرق در درگاه
 بود بروقی زانی بود که خردی تالی بر بسته چون طراب قاضی که بر درازی قدما در شمشک
 دخت بر از گشت رضای بخو معور از سخنی عازم آرات شده بود غنی هانی ابوالا از بزرگویی از
 از ابوالا دانسته شد که در حال نورد در راه است بطراب قاضی می شود و در منزل زبور رفیع
 از طربت سیر اوله نظر صفای و الا باقی و عیار از راه بر داده او با تمام بر که در می بر رسید
 شجر یکدی در رضی در رضی بر یکجنگ بوزار پنهان کنده و تقییس استانت کرده بود و تخی شاهی
 و الا تقییس جمعی از آن که شام حرکت نموده با ملودی سرخای می آمده و الا از دای می زبور باقی

معی بود بقوه ششم

۱۱۰. اگر چه حجت و در عرض راه که سخت بر نشانی رخ نه بفر از او بر سر قیل و ملک جویان تقوه بر گشته
 خودیست درم حمادی عیادت بقوه ششم از می مد و الا از کان در از ای انضام بصلاح شمع
 و انواع و اقسام استماع بهره بندی باشد و لم از افش از در از آن بقیل خط و معطر صفا کوزا شمع از بند
 کجای غریب ام شمه علی در موبک ایچده و در ایچده حوالی نظام امور و ان نوشته کوزا
 فرایض صفت در بر وجه جامه اولی اولی طفره زینم ایچده بر حرکت ما کوزه و مراد از
 از ای حسیرتین بر تری نه که که غرضتین با انواع طفره زین عمود در روز چهارشنبه ششم حمادی آن در
 کلیک می کندی کجای با که و عروضا بهر باره که هر ماه از همت عیادت کرد آن ادان از
 همانی بیابان کجای ضربت با بخورای صفای تاترمی از رویه و تاترمی طفت نوبه مرمود شهر را
 نموده بنا از این سخن و تقوه داری که همت نکرده که تمام سپه جوان مجرمه کلام ایچده تقوه کلام
 ساخته کنی سپه در افاق طفره را دیده و دیده از روزی که از ایچده جنوب از زینان سیدان شهر باقی
 سخن صفت که نه بود طفره سپه ایچده جز ایچده سخن تمام دست بسته بر سر سپه نشین و از راه
 مرمود صفتی بر معر گشته از می کسی از راه کوه بکجا جفاقی شب دومی از راه ایچده تا راه انداز صفا
 سید را که سید را که شرف تقوه در آن سخن صفتی تین واقع بود که خود شمشه آغاز کندی از راه
 انظرف سارای زبور با هدف کوزا ایچده از شای دومی صفتی صفت در عرضی روز یکم از راه ایچده
 و چینی انظرف سارای طفره اگر رویه کر سید و انان شمشه بود نشین از ایچده صفتی صفت با یک از
 اربت از از ایچده آن را که کن رضی صفت با نشین آن نرم جان بی از ایچده صفتی از راه کرد
 تا راه دای نشین اگر در جویا ایچده سر ایچده کشیده بود از جویا صفتی صفتی از ایچده از راه ایچده
 بنده سپه بر تندی که زانی نکرده صفا بود در خارج شهر از جویا صفتی صفتی از ایچده صفتی صفتی از
 فتوکین شده است این که آن تو دای چوین هفت علم که از بروج طفره ای بر بندی آنی از ایچده
 قرب کران سنگ از ایچده در آورده چنان هفت علم روانه علم می که از ایچده صفتی صفتی از
 گشته از دای غنی و خواجه لایت و اطراف علم مجازه بر تقوی که نی خوات بسته و در زمان زبوری کوه

توان

۱۵۰
ای سلطان در عرض اراک سرکرامات در کسرتی ارضی او شده باقیه جلالی از کسرتی
روان کرد کجفیت و مقوله آمدن عیاش از ارضیه زهری علی ساج مورس سره عدلی حسد و در غی
تغییر سخن که بود الا بود سلطان و فرستاده عسکر زلف در ذوقی درگاه سپهر نظر گشته سلطان مملوک را
القتل زمان علی صرب بگفته و الا با هم در کشتن با یونی حضرت طلبند چون حدود را این
از خان قریب شمس با فرزند فرج محمد کشته بود و مع رفیق سلطان نیز بر شده در همیشه با شمشیر شترانی شده
فرزند نه ام و سخنان خود را بخیر را که گویا در سنه شصت و پنج از ام برای برکنش خان تیرم
تغییرت خان قریبی در کابرت و این حکم از یونی تقویم بارینه اعتباری به حکم الکی در جمع حلاوتش
سنگ آموه خود را که کشت بی سلطان نیز بود از او که کجبه جلالی در میان آنکه اما مورس سره در غیبت
توقف کرده عیاش را که برای مصالحت از دولت عثمانی را یکجمله در نظر فرغانه کبده بنیست و اکیات
جهان کت روز نشسته نوزدهم حادی آن از تقییم حرکت و از راه حماره غلامه عازم بنیست و بلور بر کاف از یونی
لکیزه با زور اگونی در کار بود از وی این یونی از در حال آنکه کوشته عازم بنیست آن حاجت شده و اکیات
ساکین خود را خاک کرده بر زور کوه البرز در وقت صوبت مشهور عالم است سخنان خود نه بود نه بیاره و الله
تغییرت و جزایر چنان فرج فرج از خلاف کوه لوش برده بان کوه کلک کوه محمود و بنش از دردی جزایر
نوا خبری جعل ااکوه خوده تا یک صفیق القرف کرده لکیزه چون فرج پلان را که مانع نرند مس و الله
ما خودت و کربان و هر گس مانع بلا از این عیاشی در عین نواخ و در ویایی حیاتی متفرق نرند
خود را بنجاب ادا کشته ندو معی کز از این قیل و کبر و پوت و منانی بنان امرا نرند از بنی عطفه عن
ما بهی سپهر بنان کرده از راه سکا و ارس ره نورد وادی اعلی کشته و جز از رود و کوهک این یونی شمس صریح
که خان قریم در بنام رسیده بود نمونج کوهک با یونی جلای آهسته در منورن ایا که کرده خوار و دره در ششم
لند اگم و اید بنفاد پوت که اعلای کوی سلطان که در کجبه زلف اداد از همان راه مس و دت و سخنان قریبی
برده باقی آن دولت و اید بسا رود چون سخنان نیز بر زور و کوهک لاد در بنام بلور زنی از شمال از راه
قریم را بنی ادرخستی منصرفت لایب در آن ابرهای و حکومت در بندر اگبرخان اومی تقییم و جز از

نشان با کشتی و بنشیند که اطلاع اوداده سرخان نیز بود خود را با باقیه لغز لکوی همراهی نیز بر تقییم لغز
اثر از اظفار عرصه غلاما و بره باقی دم از وفات زده بود در بنام بنیست از شمال استانی را
تا به طرف خود گرفته بود و بعد از اخبار بنیست با حضور زور و حضرت علی الکی کشت بند بنان از بنده اکت
تا بنی در نظر از یک بنیست از بنده فرج محمد کشته از بنده بنیست از راه کوشته و بنده آن ظاهر کم حضرت را
چین ظاهر اوان سخته از راه اکتی لاج سخنی روانه و جز از رود و بنیست دره کندی در آن این یونی سرخان
موقوف شد که در اوان در سخنان از بنده ام و در منورن در بنده منی اعمال طرسان و متحول جمع بنیست
بنیست و بنده در غرق ادا کوشته از راه از بنده ارا که خایران روانه خود و فوجی از کسرتی از
اولا عازم قریب نیز از یونی و سخنانی کشته شمس از زلف از فرج منصوره را بنیست و قریب از راه و اکتی
و اوج پاره بنیست و معی ارا هم ما مورس سره کوشته قریب راه بر جزایر بنیست و جزایر آن کوزم قیل بنیست
و بنده و دیب در باره آن ظاهر عیاش کوشته عیاش کرده در منورن بطریق باره یی طفرات علی بنیست
و در پنجم بنیست شما قتل از بنده منصرفت با هم پر بند کشته چون بعضی رسیده و اید از شمال صید و اراکی
در سخنان در محل خاداشی سلاطین و ایشم شده از راه دارنده کبر بنیست و اکتی شمال زور و اکتی
اکیات جهانک از زور بنده سیکو کرده و ارا می بی در سخنان مکره ادا می در زنجی زلف کشته خان بنیست
با کله سر زده مخفی خود گرفته آغاز سینه و معی از این قیل و کبر کشته شده ارا که کوشش کرده و تمام بنیست
با مال و دقایق بنیست بر تقییم کسرتی از راه ارا که کوشته از این حرکت و منورن بنیست بنیست و ارا کوشته
و عیاشی از اکتی کوشته بنیست و ارا که کوشته بنیست و ارا که کوشته بنیست و ارا که کوشته بنیست
و اومی و اید از زور و ارا که کوشته بنیست و ارا که کوشته بنیست و ارا که کوشته بنیست و ارا که کوشته بنیست
خود را کبکی بنیست و ارا که کوشته بنیست و ارا که کوشته بنیست و ارا که کوشته بنیست و ارا که کوشته بنیست
تا آن فرج بنیست بنیست بنیست بنیست بنیست بنیست بنیست بنیست بنیست بنیست بنیست بنیست بنیست
بنیست بنیست بنیست بنیست بنیست بنیست بنیست بنیست بنیست بنیست بنیست بنیست بنیست بنیست بنیست
خود سر راه برانی یل بدلت خبر سپهر لعلی بنیست از راه بنیست با مورس سره ارا که کوشته بنیست

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript page. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines, written in a cursive style. The ink is dark, and the paper shows signs of age and wear. The text appears to be a continuous passage, possibly a historical or religious document.

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript page. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines, written in a cursive style. The ink is dark, and the paper shows signs of age and wear. The text appears to be a continuous passage, possibly a historical or religious document.

کشته چو کس کند و دلفانی و لا و رکه در او به شافند پلو و ند بعض استماع این کوی و نه در او را اهل اتباع
بر کشته است خجستان فرار کند در جینی که موبک و الا شمول بجایه و بند او بود و لا در او کجا کتی بدگاه
منه آو و ند و ایل او که از تره ارض او است در دست بود و ند بجوشان روانه شد بعد از او در دست
بموبک هادیون حضرت ظل الله بنا بر ملاصحت حضرت که در آنکه بر کابینه و نه مایه دست او را مورد
خسته و شمول و اولی از تره و نه ترفی و سه کل با برین و بران طلا و با عنایت که حضرت دعوت دادند
و شایه معتمد که در از این مو هب بعد از او در دست کس و تنگه کوچ و لا و لا و نحو او که
هر چند که از خط جین او نفس تریک در دست معلوم بود لیکن از بر کابینه بر طاهر بنان عالم صورت که از
منه چند نیت ان تیره در دست و روشن کشته و قوج خزان سلوک داعی بر نفس مروت و نه بر وارو سلوک
مقرر فرودند که آنچه از مال و اهل او بعضی عطف در آمده بشد و کرده او ایام امل که در دست و حرم
بشدت خصم زند که در آنه خجستان کرد و در ایام حرم در مان عمل که در آنه خجستان که چندی با اهل
روانه خجستان که دید در انجا موت از هجرت بر از آنکه خجستان بر آورده و لا با نو خجستان بر آورده
نیاید او به شرف و شرف خجستان عطف به نقل ساند در ان او را در او را موعود کشته بود حکم است
با نو خجستان عطف او بر خجستان و لا در آن خجستان عطف است حکم است عطف عطف عطف
را بعضی قبیح در او هم است که در و لا در آن عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف
فایز شده بود از راه که او را در دست و جمع و با نو خجستان که در آنه خجستان که چندی با اهل
بر در از ند و لا در آنه خجستان در یکین دست نشانی و نه فرنگه با صا که انجا پیدای از تره
پیکه دست نشانی از تره خجستان و لا در آنکه خجستان هر فرنگه از آنکه خجستان از تره خجستان
و از انجا نیاید خجستان رفت سرد از تره خجستان او بر خجستان و لا در آنکه خجستان که در آنه خجستان
چون در آنجا بود و ندید کشته چنان خجستان که از آنکه خجستان که در آنه خجستان که در آنه خجستان
بیخ و دله از انجا نیاید عطف و چنانچه عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف
کشت بعد از آنکه و لا در طرف بلوچ و نه از هر کجایت افغانه قندهار و کجایت او آمده او را در عمل موعود
که در دست

کدرت و خجستان و در دست کس و وادند چون جین غنای طریق دولت مرید جین شرح و شرف
مواضع و لا در نیز بر طریق ملامت قبول عطف که جین ازین جواب کشته عطف است خجستان عطف
در خوا تا وقت بیدار از آنکه خجستان که از انجا نشانه از او عطف از انجا نشانه که با عطف عطف
آیز و در آنکه عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف
عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف
دفاع نگارند که بعد از آنکه عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف
روایه عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف
عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف
ما کشته عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف
و عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف
که دید عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف
عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف
در آنکه عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف
انجا عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف
بعد از آنکه عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف
در میان کشته عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف
عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف
دفع عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف
عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف
دو عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف عطف
صلوات کشته نو خجستان که در آنکه خجستان که در آنه خجستان که در آنه خجستان

و پنج کرام از میان نوزده کرام که در کتب معتبره در کتب موموم بهر خبری که بعضی بنا بر آداب شکر دارد
 شد در این وقت نواب و ج کرام از خند در آن کتب معتبره در کتب معتبره در کتب معتبره در کتب معتبره
 قلمه سینه شکر عبارت از چهار سو و یکبار و هفتاد و یک باطیات و قوه خاطر از شکر است
 تو زنگ در قلمه ابرو که در سینه بود در آن چهار شکر است بنیای پاک است که از طرف کمال و جمع آمده
 معکوف در زار شکر صاف بود دست و با نر تمام بازید آغاز کار کند که در آن روز قلمه بند بود که شکر
 و است حکم بهر صورت تمام بنیه و حالت آن بر وضع و نشین است کجا نیست و شکر معکوف است که در اول
 آن طعمه بر غوه به قضا شکر نوال نیز در جو صفت آورده مانند ماه نوبختی طایق و نوبختی از افاق و بنا بر آداب
 که در ۱۸ ماه مذکور شکر طعمه غلیظی که در شکر است با کمال حکومت غلیظی که در او اختصاص است از قلمه
 فرار و حبیب در برابر قند که شکر است نظیر غلیظی که در شکر است که در شکر است که در شکر است که در شکر است
 بجزیم و شکر را زنده بر آمده اند و جز از اول آن در شکر است نامزد کشته طواریت است پس از شکر
 بزلال سیف آید از آب یا لیدر شکر چند روز یا میدانی که شکر است که شکر است که شکر است که شکر است
 این شکر و کبر از کربان محول در دنیا و هم بهر دار است حصص بخورد در شکر است که شکر است که شکر است
 قند و معصوم کشته در طرات معتبره بهر مانند بهر صانع فرسخ قلمه است حکم که دایره محیط تمام قلمه شکر
 صفت فرسخ بیشتر ترتیب دهنده بهر قلمه فرسخ مودر و در هر صد قدم بهر جز استوار است و بهر جز بهر جز
 بجز است همین کشت و شانی الی صحنه سیارگان عقاب در ظلمت شب بعنوان فرد در ازین راه میگذشتند
 مایه ای بر بر جز بهر جز و یک بار بنده را هر ابا بلکیده بر قلمه کین مسدود شد بهر یک از شکر که تحصیل در
 غده مانند دانسته بر بر آورده است حفظ بروج شکر است که شکر است که شکر است که شکر است که شکر است
 محرم کرام است ۱۱ جرم معصوم از هر کوان که مامور است بهر قلمه بود در شکر است که شکر است که شکر است
 بقلمه شکر افغانه از در استیمان در آمده قلمه هر روز از وقت صبح تا حکم بر خط قلمه تعیین کشته
 شکر فروری از افغانه را بر کفته وار و در بهر سپهر افتد از شکر است که شکر است که شکر است که شکر است
 شکر صفا تعیین کشته در چهار ماه مذکور بود و در وقت واقفان غلبه علیته که مامورین شکر صفا نیز

تو بار که توان و خیمه را بر شکر نشانی برق خورشید همان قلمه کین ساخته در عرض یک روز قلمه و صحنه
 افغانه که بهر جز و فرما نوزده شکر است جمع از اول آن به قلمه قلمه مذکور با بقیده شکر با بقیده شکر
 مامور شدند و در آن فرما مذکور محرم و بنده و آخر ذکر آن در راه نوال از نوبت شکر است شمال اهدا بنده چند کرام
 در سینه و از کجا آمده و در فرما توقف داشت بکمال اندکی و در فرما معنی می شد چون میدانی که بقید شکر است
 بر آمده از صفت و لیاظ شکر فرار و در وقت کتب ختمین ختمین که بود با هم در کتب با هم در کتب با هم در کتب
 قلمه مینویسند و فرما بهر جز و عرصه و شکر که در کتب مامور در یک قلمه است بهر قلمه مذکور مامور است مامور است
 بعد از چند روز بر شکر هم بهر جز که در کتب شرقی قلمه واقع بود قلمه و افغانه در آن کتب تعیین جنبه است
 دو ماه بخورد در شکر است چون دید که سبک است مردان کوه البرز نگره فرار و لیاظ از کتب مذکور در آن
 استیمان در آمده و قلمه و تسلیم نمودند و امام در وقت سبک است با کمال اندکی در کتب تعیین کتب تعیین کتب
 دلچسپی سبک است در کتب که در کتب بود بنده و در کتب شکر است چون میدانی که در کتب است اول
 اصحنان و است در کتب مردان شکر است سبک است با کمال اندکی که در کتب است بر او قلمه بهر صفت حال
 محرم و کتب از فرما آغاز و در کتب است در کتب است و مال که در کتب است در کتب است در کتب است
 یافت که در کتب است بهر جز و شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است
 اثر را مامور شد بعد از آنکه شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است
 در نیم و شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است
 و در شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است
 سبزه و آینه شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است
 آن که در کتب است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است
 بهر شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است
 در شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است
 انجاعت از در کتب است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است شکر است

۱۷۴ در موصوف آنها و داده در کمال استوار و در قوتی کرده بر چند که عجب شکر حضرت از زبانم از ده هزاره بود
که انجمنی استیل خیر است که زاده عدت حمزه از ایران فرج حضرت استمال بکنزت غریب و در شکر
تیر چنگال دهنه تنورانه کوشش شب پادشاه بخار انور بگی که از انکرا و کمال کسند و قوتی که صورتی کسند
سوار هم تیر مردی تکی در زم زم غریب نمودن این داده بود شکر شکر که در نزدیکی قوتی
واقع در راه سپاه انبیا بود و اب عکرمه از چهار جانب طرح از رخ او خند بجهت تیر کسند
سند و اما انجا از شکر تیر آن زمین را بکلیت خیر در آورده و در کمال با حقان و کمال که از راهی کسند بود
در تمامی از آن بفریب کسند و در حقیقتی نموده از اتفاق در همان او ان که از انکرا تیر از غمت روی در
شکل از تیر و شکر تیر از یک از جوی روان من دست طبع شکر خود را بخت داد و خواه رسیده او در غم
کار از پا در آورده و همان تیر از انجا در آورده و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند
آن خیر تیر کسند و از انجا در آنجا در آورده و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند
از کسند و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند
شاهزاده که از انجا در آورده و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند
برای بنای کار در کسند و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند
نور عاقل امیر ای شاه و ابوالاعلی دینیه سوس و دست بر تیر نموده بتمام و تیر امیر آن ملک
بود و هر که اما قوران از انجا در آورده و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند
خبر و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند
تیر کرده از ده کسند و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند
شکر که در این در ده کسند و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند
و کسند تمام او را در کسند و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند
کار کسند و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند
بنای عمده و محمود شکر که در کسند و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند

بجز تیر کسند

۱۷۳ بر در راه او بفرقت نهادن عجب بن مانند رفته بود کسند از انجا در آورده و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند
نور ای که در آنجا در آنجا در آورده و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند
نور ای که در آنجا در آنجا در آورده و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند
چونیک که در آنجا در آنجا در آورده و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند
و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند
علاوه از شکر تیر آن زمین را بکلیت خیر در آورده و در کمال با حقان و کمال که از راهی کسند بود
در تمامی از آن بفریب کسند و در حقیقتی نموده از اتفاق در همان او ان که از انکرا تیر از غمت روی در
شکل از تیر و شکر تیر از یک از جوی روان من دست طبع شکر خود را بخت داد و خواه رسیده او در غم
کار از پا در آورده و همان تیر از انجا در آورده و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند
آن خیر تیر کسند و از انجا در آنجا در آورده و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند
از کسند و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند
شاهزاده که از انجا در آورده و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند
برای بنای کار در کسند و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند
نور عاقل امیر ای شاه و ابوالاعلی دینیه سوس و دست بر تیر نموده بتمام و تیر امیر آن ملک
بود و هر که اما قوران از انجا در آورده و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند
خبر و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند
تیر کرده از ده کسند و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند
شکر که در این در ده کسند و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند
و کسند تمام او را در کسند و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند
کار کسند و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند
بنای عمده و محمود شکر که در کسند و در آنجا که پاره پاره تیر کسند و کسند از راهی کسند

بجز تیر کسند

۱۸۷ داده بود و خبر نمیدادند که سواد او کم بود و از آن برون سواد او چهار طرف مجامع از او را دور کرده بود
او روزی بر او خشمه و چون مگر موشه غمناک بود که میخواست از آن رخا و از او مگر کشتن و شاد بود و در پی میخواست
برفت و گمانید که آنرا و کوشش حق دارد و چون که خود را با آن گاه عوفی در باره و بعد از آن وقت عمل کرد
باز به آن جناب خواه بود که شسته او را بکشد و وقتی که در سیم غلط از خود کرده و از هر دو
از هر طرف که بخواهد از او دور کرد که هر چه تمام کرد و در جی که پادشاه و بی و عازم در آمدن و صورتی که
بود برای نسبت که گمانید هر چه حق است از جانب حضرت علی الصغیر شده داده و بعد از آن خارج
روزی به این بقیه آن پادشاه از غمزه وصال ششده و در پی که خود گرفت نیز تا پدید آمدن
او در سیم هزار بود که در آنجا که در سیم این روزی است از حضرت الازدی گفتند
در سینه ما این هم نشین خود شدند و نام ایشان را که هر روزی است از حضرت تار و در آنجا
حضرت آن روز از خیمه بعد از آن که حضرت بود که ای که از جانب چاق میرانی در هر چنانی
صحنای بود و ملایم با هر که شاد بود و نظر میگردید و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
باز نوشته موشه و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
حضرت آن صحنای و با هر که نشین آن پادشاه و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
عبدالمنان و خانی گفته که او را علم او بود با همی و هر که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
حضرت که از آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
چون با او استوار و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
و عشت را ای تراک روزی که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
از آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
نفسیه از آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
این بدوستی بود و مگر که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
نموده اند که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که

عبدیک

عبدیک که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
نشی بختی غایب خزان و جوار او که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
جمع میزدی و این روزی است از آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
پادشاه و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
وصف ملک سلطنت و اوقات آن چون خودی و سگورد که با میان غرض جانند
به او روزی گفتند از آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
بش بود و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
چون دست فرود آمد و ای و پهلوانی که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
وضع شده از سواد ای کجول و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
از آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
از آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
چنانکه در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
که عبدلورد در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
پهلوانی که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
شده و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
باز آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
برخاست کرده و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
کنند و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که

۱۸۸
عبدیک که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
نشی بختی غایب خزان و جوار او که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
جمع میزدی و این روزی است از آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
پادشاه و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
وصف ملک سلطنت و اوقات آن چون خودی و سگورد که با میان غرض جانند
به او روزی گفتند از آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
بش بود و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
چون دست فرود آمد و ای و پهلوانی که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
وضع شده از سواد ای کجول و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
از آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
از آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
چنانکه در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
که عبدلورد در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
پهلوانی که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
شده و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
باز آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
برخاست کرده و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
کنند و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که

بعضی صفت کرده اند و صفاتی را تصرف کرده اند و در هر دو بجهت سبب غلبه
که پس از آن صفت است و آنست که گفته اند که در هر دو بجهت سبب غلبه
از جهت خودی بر وی که از آنجا که در هر دو بجهت سبب غلبه
بر او که در هر دو بجهت سبب غلبه
تا آنکه به هر دو بجهت سبب غلبه
در هر دو بجهت سبب غلبه
مکانی بر او بجهت سبب غلبه
آن صفت بر او بجهت سبب غلبه
کشف بر او بجهت سبب غلبه
او تا آنکه به هر دو بجهت سبب غلبه
حوضه بجهت سبب غلبه
تبار او بجهت سبب غلبه
دیو او بجهت سبب غلبه
شود و بجهت سبب غلبه
مکلف او بجهت سبب غلبه
علم بر او بجهت سبب غلبه
لطف او بجهت سبب غلبه
و صفاتی او بجهت سبب غلبه
و چون در هر دو بجهت سبب غلبه
قیل علی بنی خیر و بر وی صفاتی نه در هر دو بجهت سبب غلبه
ارت که گفته اند از جهت سبب غلبه

در هر دو بجهت سبب غلبه

معمولاً هر دو بجهت سبب غلبه
در هر دو بجهت سبب غلبه
از جهت خودی بر وی که از آنجا که در هر دو بجهت سبب غلبه
بر او که در هر دو بجهت سبب غلبه
تا آنکه به هر دو بجهت سبب غلبه
در هر دو بجهت سبب غلبه
مکانی بر او بجهت سبب غلبه
آن صفت بر او بجهت سبب غلبه
کشف بر او بجهت سبب غلبه
او تا آنکه به هر دو بجهت سبب غلبه
حوضه بجهت سبب غلبه
تبار او بجهت سبب غلبه
دیو او بجهت سبب غلبه
شود و بجهت سبب غلبه
مکلف او بجهت سبب غلبه
علم بر او بجهت سبب غلبه
لطف او بجهت سبب غلبه
و صفاتی او بجهت سبب غلبه
و چون در هر دو بجهت سبب غلبه
قیل علی بنی خیر و بر وی صفاتی نه در هر دو بجهت سبب غلبه
ارت که گفته اند از جهت سبب غلبه

۱۹۴ که در آن روز که او را از آنجا آوردند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
و در شب بیخ ماه صفر پنج و هفتاد و چهار جهان را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
و در شب بیخ ماه صفر پنج و هفتاد و چهار جهان را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
خطاب از آنجا که در آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
از جهت آب و هوا که در آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
بر سر پنداره ایستاده و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
بنا بر آنکه در آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
مردان که در آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
از جهت آب و هوا که در آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
آن طرفی که در آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
نشسته از آب که در آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
استاد داشت که در آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
ضایع بود در آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
بیش و چون شکی نماند در آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
حرفی از آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
که گشتی که در آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند

در آن روز که در آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
این روز که در آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
انگرفت و در آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
هندستان به آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
بانی از آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند

برازد چون سده اول است که در آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
که بر سر آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
دگر یکدیگر را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
دارد و سینه در آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
سند و در آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
نرخان از آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
منش بر آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
دارد و در آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
و معنای آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
در آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
کوه توان کرده در آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
گشتی از آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
و از آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
آورده و در آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
مرد و در آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
از آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
شبه از آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
در بر در آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
ساخته در آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
این از آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند
صورت روی از آنجا بستند و او را در آنجا بستند و او را در آنجا بستند

و علی و جمعی غلامان افشار و اکرام بر زمره عیال بیدار مملکت کورس ۱۱ با نظر مملکت زاروند و کورس که در آنجا
میان یکدیگر روز یکبارگی بنین بر منع قبول دادغان می نمودند خلف از اول آن امر بر عیال افغانی
غیر و کله نشانی دانسته در میان **تجمع غلامان سلطان ۱۱۰۴**

سازند چنانچه هر دو هم نه در کورس و نه در کابل می آمدند سیرج علی را در کورس و در کابل در کورس
در کابل هر دو در کورس بودند بر تقویم سیرج چون در کابل می آمدند و در کورس می آمدند
اوضاع آن روز بملک ایران با یکدیگر در کورس بود که در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
که پادشاه عالم می است که در کورس در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند

جمع غلامان است به برکت عیال و کورس و کورس می آمدند و در کورس می آمدند
امرات از نظر مملکت کورس و کورس می آمدند و در کورس می آمدند
در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
این در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
که اولاً خود اول او در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
دوره بود از کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
تاری به کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
بنابر هر دو در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
ننگ کورس در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
مرگنی در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
خشم افغانی در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
نظیر غلامان کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند

از این جهت که در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
مملکت کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
عیال کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
راه از کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
خوشی از کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
از کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
دوای کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند

قره زنی می آید از پادشاه افغانی که در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
موزه عیال کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
پرونده بودند در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
اولاً کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
اولاً کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
افغانی کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
که فخر کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
مملکت کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
از کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
و عیال کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
و دادن کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
بسیب کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
اجان سپاری کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
عیال کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
که از کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
مرحمت کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
ساخته کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
سبب کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
تا او کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
موزه کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند
در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند

در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند

در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند و در کورس می آمدند

نوبت هارون ماکر از سلطنت خود و بعد از آنکه احوال مکر را از بزرگواران مشاهده فرمودیم که هرگاه ترکب و نقص
معه در باب مقلد طریق امام کتبناطی جمعیه صانع علیه السلام کردند که بعد از استول و وصول باین جهانند
ایشان نیز حکم اقدس قبول و از حالت سابقه بکوله کردند چون آنحضرت قدس سره در غایت عظمی و جلالی بفرمودند
و از غایت برادرش دادار که در بارگاه سلطان بنام سلطان محمود صاحب علیه السلام در ذریع شغل و در میان
ترکانه بودند بر سر بیادینت بنامین حضرتین در ذریع غایت شورشین از رعایه زمینین نوبت بیرون سلطان
نمودند که در و تاین سابقه مطهرت از پیش کند و به مامل و بعد از مکر از آمدند غیر از زمین حضرت
سه راه راستی قبول و در راه معجزه شریعه و کمال بر علیه مکر است خود مستخدم این راه کردید که در
نوبت هارون ماکر بنام محبت غنچه کش از راه اهل غنچه کش تیر بوار رفیع تان تان و دفع تان تان و در
عباد و از راه غنچه کش منظور شد تیر لیکین بنا بر خواست ان پادشاه حفظ موی سدهم فکالیف معهوده
شروع و در زمین است مملکت و شهر این نوید از ارم بخش را بخدی بود که خوش اعلا م نمودیم و لا چون بعضی
از کما حاق و آذربایجان در ازنده لغت بعد زمین ترکان متفق دشت که بسبب خلف کنیزش است عمل بود
عبد عثمانیه شهابیه بود و ضمناً اهل شد که هر گاه طبع پاکه اسلام بناسا و مخالف رسم وفاق بوده
یکه از ان مملکت بر سر عظیم از حضرت بجزه ماکر و هر طرف نظام باید و حضرت بالانرا
برادر در در و قبول انها می ساخته بودیم و در نام هارون ماکر از اند و لا حصه نظیف اندی
عز و وصول بخشید اندراج یافته بود از نظر با شمشک و ماسع بر در که از زمین کوریه در اقتضای
بظهور سپهر و لوتین علیتین را معنی مبلتیم لیکین بنا بر بعضی جهات خواطراتی معنی بر آن که بجز که
ماده بنی متفنج شد از غنچه کش تیر بر سر بیادینت و بنام عیاض و عیاض و مصالحه لام ضد بر خلد طابع
سلطان مراد صاحب رایع معهوده معنی نوید از هر طرف در میان غنچه ماضی کرام و عیاض عظیم ماضی
در عرصه در کارش و پادشاه اندازد انجا که هفت همد پناه و عده بگونه هر طرف مدد و وصل محبت
بعقود ملا شقی مدد فرمودند تا نیز مراعاتین نمودند و بر زده خود و بیاخته و رضای جونی خواطر
آنحضرت را ماس بلا و امام عظیم مار شیده بعد از وصول نامه مسکینه لاجتبه مامل شانی نگذریا

بجای آن

بجای آنکه معتمد برای بنای امر صالحه موسی خیم بنامین معتمدان در زمین امر صالحه
سپس در حدود ماکر و در پیش برین پنج قرار یافتیم که هر پرفت پس صلح کردیم و در آن خفا صلح مصلحت
مراد و او بعد میبایست در زمین معز و مدد و بنور که در میان معز و بعد بهما نمود استقرار داشته و خلل و فقر
در کارگان آن راه بناید بر طرف بعد فتنه نایب و متع در بنام بعد آنچه لایق شان طرفین معز و صلح مصلحت
بشمع مصلحت و امور یکدیگر هیچ کس در دست و مناصح و صلح مصلحت به پیش از طرفین جناب معز داشت
امکانند و در مصلحت و یکسانی و محبت میبایست هر طرف مصلحت و جفا و این در خانه و ادبه که راه امام علیه السلام
الیوم بقیام فایم و برقرار بودیم **پادشاه اولی حجج ایران** و تون که از راه بغداد و شوم عازم بیت امیر اکرم
باشند و لکن و حکم هر راهی ترا محل محل سلیمان و امین بکدیگرسند و صیفا مال و عمر احوال
لازم شد **پادشاه** از برار تا کید موت و توشیح محبت مختصر از اند و در ایران و از ایران در اند و لیت بعد
اخرت است از طرفین دلمه **پادشاه** اگر از طرفین مرض و بیع و شریکین در و انجم هر
خواهند بوی خود و در منافعت ایشان نمودند **پادشاه** حکم هر حدت از حرکاتی که منافع است جز از
نماند و در آن ایالی ایران ازب و در ضمن مقطع است بهم مکتب ان کردند و معز بعد که بعضی
مشرقه و با هم کلام کنند از طرف روم بدینتر حجج بخلکت و بر بلاد سلیمان پیش بوی که از
دور و سایر وجهه خلاف شرح گرفته نمودیم چنین و عیب علیات ما دام که تجار در دست بکلیت
حکام و میبایستین بنفاد و باج نخواهند و هر یک که مال تجارت داشته باشد مال حساب از ایشان افزون بود
مطایبه نمود و از طرف نیز با تجار ایالی روم بهین منوال عمل و آنچه بعد از این ایران مردم
دلزدوم با بران آیند حمایت نشده بود که از طرفین تسلیم نمود تا تیرم بت مطور را محضی داشته معتمد
که مصلحت مذکور و هر طرف همیشه بین الدوتین و عیاض و خلاف نبود و برقرار و مملود پادشاه
که از این ساند و بت عظیم امی مخالف و میثاق و وفاق بظهور شد از طرفین فصل نقص بقواعده
راه بناید و بنی نکش فاما نکش علی نفسه و من او بی با عاهد علیه الله فسوق تیاره
و در دکن فی شهر مکریم کرام سنه الف و ثمان و ستمی من الهجرة النبویه علی صاحبها آلائه تسلیم و

۲۴۸

ماده بنی متفنج شد از غنچه کش تیر بر سر بیادینت و بنام عیاض و عیاض و مصالحه لام ضد بر خلد طابع
سلطان مراد صاحب رایع معهوده معنی نوید از هر طرف در میان غنچه ماضی کرام و عیاض عظیم ماضی
در عرصه در کارش و پادشاه اندازد انجا که هفت همد پناه و عده بگونه هر طرف مدد و وصل محبت
بعقود ملا شقی مدد فرمودند تا نیز مراعاتین نمودند و بر زده خود و بیاخته و رضای جونی خواطر
آنحضرت را ماس بلا و امام عظیم مار شیده بعد از وصول نامه مسکینه لاجتبه مامل شانی نگذریا

کند که در وقت بیرون آمدن از آنجا که او خوش بود و کجا
 نزل است که بنا بر کثرت گذشتن و بختی که در قورق را داشت که بود و بدست
 در دو بار با اقدس بر تنه او را در وقت که در کشته یا نزد هم بماند و در وقت
 فتح آید خوشان چه بکند یا برود و در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 و بعد از آن در قورق ایستاد و در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 بنشیند داخل بر کشته است هر وقت که از بزرگ در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 صحیح است که در وقت که در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 دولت که در وقت که در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 است از پیش بر کشته بنشیند و در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 از آنجا که در وقت که در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 که در وقت که در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 با طایفه کثیر در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 که در وقت که در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 به جزیره ماورین پی بماند و در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 کلا و شخص حصین و قندهار ازین که از آنجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 با اتفاق براده که در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 که در وقت که در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 چه که در وقت که در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 از آنکه در وقت که در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 سفر آمد و چه که در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 و در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت

از آن

دین که در کلاست بیرون آمدن از آنجا که او خوش بود و کجا
 او در عین نقیبه از آنجا که او خوش بود و کجا
 از آنجا که او خوش بود و کجا
 بود و در آنجا که او خوش بود و کجا
 باید او نیز در وقت که در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 که در وقت که در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 در وقت که در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 دل و دین را در وقت که در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 نایب که در وقت که در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 بشود در آنجا که او خوش بود و کجا
 و اندیشه که در وقت که در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 خانه که در وقت که در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 آن المبتدیان که در وقت که در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 شریف که در وقت که در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 اما که در وقت که در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 که از آنجا که او خوش بود و کجا
 نشد و در وقت که در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 سکتی که در وقت که در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 خود که در وقت که در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 خست که در وقت که در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت
 اهدای که در وقت که در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت

از آن

کتاب در کلاست
 تاریخ از آنجا که او خوش بود
 در وقت که در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت

سازمان در کلاست
 تاریخ از آنجا که او خوش بود
 در وقت که در کجا بر کشته را در وقت که در کشته را در وقت

صورت معیر الممالک
صورت معیر الممالک
صورت معیر الممالک

صورت معیر الممالک

صورت معیر الممالک
صورت معیر الممالک
صورت معیر الممالک

صورت معیر الممالک
صورت معیر الممالک
صورت معیر الممالک

صورت معیر الممالک
صورت معیر الممالک
صورت معیر الممالک

صورت معیر الممالک
صورت معیر الممالک
صورت معیر الممالک

صورت معیر الممالک
صورت معیر الممالک
صورت معیر الممالک

صورت معیر الممالک
صورت معیر الممالک
صورت معیر الممالک